

B8-0146/2016 }
B8-0169/2016 }
B8-0170/2016 }
B8-0177/2016 }
B8-0178/2016 } RC1

3.2.2016

BENDRAS PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pagal Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis

keičiantis šių frakcijų pasiūlymus:

ECR (B8-0146/2016)

ALDE (B8-0169/2016)

Verts/ALE (B8-0170/2016)

PPE (B8-0177/2016)

S&D (B8-0178/2016)

dėl padėties Libijoje
(2016/2537(RSP))

Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Andrej Plenković, Mariya Gabriel, David McAllister, Tunne Kelam, Michael Gahler, Barbara Matera, Daniel Caspary, Davor Ivo Stier, Roberta Metsola, Kinga Gál, Adam Szejnfeld, Traian Ungureanu, Lorenzo Cesa, Dariusz Rosati, Lara Comi, Tokia Saïfi, Arnaud Danjean, Milan Zver, Andrey Kovatchev
PPE frakcijos vardu
Victor Boștinăru, Ana Gomes, Richard Howitt, Pier Antonio Panzeri, Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Nicola Danti, Viorica Dăncilă, Isabella De Monte, Doru-Claudian Frunzulică, Eider Gardiazabal Rubial, Elena Gentile, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Michela Giuffrida, Maria Grapini,

RC\1085704LT.doc

PE576.505v01-00 }
PE576.530v01-00 }
PE576.531v01-00 }
PE576.538v01-00 }
PE576.539v01-00 } RC1

**Theresa Griffin, Enrique Guerrero Salom, Sylvie Guillaume,
Sergio Gutiérrez Prieto, Cătălin Sorin Ivan, Liisa Jaakonsaari,
Afzal Khan, Jeppe Kofod, Javi López, Costas Mavrides, Marlene Mizzi,
Alessia Maria Mosca, Victor Negrescu, Momchil Nekov,
Demetris Papadakis, Emilian Pavel, Vincent Peillon, Pina Picierno,
Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche, Liliana Rodrigues,
Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Daciana Octavia Sârbu,
Olga Sehnalová, Monika Smolková, Renato Soru, Tibor Szanyi,
Claudia Tapardel, Marc Tarabella, István Ujhelyi, Elena Valenciano,
Josef Weidenholzer, Nicola Caputo**

S&D frakcijos vardu

**Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Angel Dzhambazki, Raffaele Fitto,
Ruža Tomašić, Jana Žitňanská, Arne Gericke, Anna Elżbieta Fotyga,
Ryszard Antoni Legutko, Ryszard Czarnecki, Jadwiga Wiśniewska,
Karol Karski, Kosma Złotowski, Tomasz Piotr Poręba, Beatrix von Storch**

ECR frakcijos vardu

**Pavel Telička, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra
Basterrechea, Dita Charanzová, Marielle de Sarnez, Gérard Deprez,
Martina Dlabajová, José Inácio Faria, Marian Harkin, Filiz Hyusmenova,
Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis,
Louis Michel, Javier Nart, Norica Nicolai, Urmas Paet, Jozo Radoš,
Frédérique Ries, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic, Ivo Vajgl,
Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen,
Renate Weber**

ALDE frakcijos vardu

Barbara Lochbihler

Verts/ALE frakcijos vardu

Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Libijoje (2016/2537(RSP))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Libijos, ypač į 2011 m. rugsėjo 15 d. rezoliuciją¹, į 2012 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją², 2014 m. rugsėjo 18 d. rezoliuciją³ ir 2015 m. sausio 15 d. rezoliuciją⁴,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 22 d. Tarybos sprendimą 2013/233/BUSP dėl Europos Sąjungos integruoto sienų valdymo pagalbos misijos Libijoje (EUBAM Libya),
- atsižvelgdamas į sprendimą 2015 m. gegužės 18 d. pradėti EUNAVFOR MED operaciją „Sophia“, kuria siekiama nustatyti, sulaikyti ir sunaikinti laivus ir nustatyti kitą turtą, kuriais naudojasi neteisėtai migrantus gabenantys asmenys ar prekyautojai žmonėmis arba įtariama, kad jie jais naudojasi,
- atsižvelgdamas į nesenai paskelbtus Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Federicos Mogherini pareiškimus dėl Libijos, visų pirma į 2015 m. balandžio 30 d., gegužės 26 ir 27 d., birželio 30 d., liepos 12 d., rugpjūčio 17 d., rugsėjo 13 ir 22 d., spalio 9 d., lapkričio 19 ir 26 d. ir gruodžio 14 ir 17 d. ir 2016 m. sausio 7, 11 ir 18 d. pareiškimus,
- atsižvelgdamas į 2016 m. sausio 18 d. Tarybos išvadas dėl Libijos,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 17 d. Schirate (Marokas) pasirašytą Libijos politinį susitarimą,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 13 d. Romoje įvykusio ministrų susitikimo dėl Libijos bendrą komunikatą, kuriam pritarė Alžyras, Egiptas, Italija, Ispanija, Jordanija, Jungtinė Karalystė, Jungtinės Amerikos Valstijos, Jungtiniai Arabų Emyratai, Kataras, Kinija, Marokas, Prancūzija, Rusija, Saudo Arabija, Tunisas, Turkija, Vokietija, Europos Sąjunga, Jungtinės Tautos, Arabų Valstybių Lyga ir Afrikos Sąjunga,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 23 d. vienbalsiai priimtą JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 2259 (2015) dėl padėties Libijoje,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. liepos 9 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos persvarstymo⁵,
- atsižvelgdamas į 2011 m. liepos mėn. Tripolyje įvykusią nacionalinę Libijos genčių konferenciją, per kurią buvo paraginta priimti įstatymą dėl visuotinės amnestijos, kad būtų nutrauktas pilietinis karas,

¹ OL C 51 E, 2013 2 22, p. 114.

² OL L 419, 2015 12 16, p. 192.

³ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0028.

⁴ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0010.

⁵ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0272.

- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 11 d. politinių lyderių ir aktyvistų susitikimą Alžyre,
  - atsižvelgdamas į Alžyro, Italijos, Ispanijos, Jungtinės Karalystės, Jungtinių Amerikos Valstijų, Jungtinių Arabų Emyratų, Maroko, Prancūzijos, Tuniso ir Vokietijos pareiškimą dėl paramos nacionalinės vienybės vyriausybei,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis,
- A. kadangi per M. Gaddafi diktatūrą Libija turėjo didžiausią arsenalą pietinėje Viduržemio jūros pakrantėje ir nuo to laiko, kai diktatorius buvo nuverstas, tapo pagrindiniu neteisėtos prekybos ginklais ir jų kontrabandos šaltiniu ir visų Sahelio regione (Malyje, Nigeryje ir Nigerijoje) veikiančių teroristų ir ekstremistų ir Sudano, Čado ir Sirijos opozicijos judėjimų aprūpinimo zona;
  - B. kadangi 2011 m. vasario mėn. per Arabų pavasarį Libijos gyventojai išėjo į gatves ir šis pilietinis konfliktas truko devynis mėnesius; kadangi NATO rėmė sukilėlius, kurie susidūrė su be atrankos vykdomomis valstybės represijomis, ir ši parama lėmė tai, kad buvo nuverstas M. Gaddafio režimas;
  - C. kadangi Libijos visuomenė visada – ir prieš perversmą, ir ypač po jo, buvo organizuota remiantis genčių sistema; kadangi įvairių etninių tapatybių (arabų daugumos ir amazigų, tubų ir tuaregų mažumų) genčių sąjungos ir toliau vaidina svarbų vaidmenį šiandienos Libijoje vyraujančioje sumaištyje;
  - D. kadangi į daugelį karinių grupuočių, kovojusių prieš M. Gaddafi, buvo infiltruoti islamistai, kurie palaiapsniui jas užvaldė ir kurie per konfliktą vaidino labai svarbų vaidmenį; kadangi atitinkamose JT Saugumo Tarybos rezoliucijose grupuotės „Daesh“, „Ansar Al-Sharia“ ir „Al-Qaeda“, veikiančios Libijoje, priskirtos prie teroristinių organizacijų;
  - E. kadangi 2012 m. rugpjūčio mėn. Nacionalinė pereinamojo laikotarpio taryba perdavė valdžią Visuotiniam Nacionaliniam Kongresui – išrinktam parlamentui, kuris išrinko laikinąją šalies vadovą; kadangi 2014 m. birželio mėn. rinkėjai išrinko naują parlamentą – Atstovų Rūmus, kurie turėjo pakeisti Visuotinį Nacionalinį Kongresą, ir kurie persikėlė į Tobruką; kadangi buvęs Visuotinis Nacionalinis Kongresas, kuriame dominavo Musulmonų Brolija, netrukus po to vėl buvo sušauktas ir išrinko savo ministrą pirmininką, nesutiko su Atstovų Rūmų įgaliojimais, ir įvyko ginkluotos kovos, per kurias net sostinė Tripolis keletą kartų perėjo iš vienu rankų į kitas; kadangi teigiama, kad abi kovojančios šalys gauna paramą iš išorės jėgų, visų pirma, kad paramą Atstovų Rūmams (Tobruke) teikia Egiptas, Saudo Arabija ir Jungtiniai Arabų Emyratai, o Visuotiniam Nacionaliniam Kongresui (Tripolyje) – Turkija ir Kataras;
  - F. kadangi nuo 2014 m. rugpjūčio mėn. abi šios dvi politinės institucijos (Atstovų Rūmai Tobruke, kuriuos pripažįsta tarptautinė bendruomenė, ir naujasis Visuotinis Nacionalinis Kongresas, kuris įsisteigė Tripolyje) teigia, kad valdo šalį, ir jas abi remia gerai ginkluotos karinės grupuotės, susijusios su įvairiais regionais, miestais ir gentimis;
  - G. kadangi politinė tuštuma ir stabilios vyriausybės nebuvimu pasinaudojo grupuotė „Daesh“, kurios gretose yra užsieniečių ir Libijos teroristų, grįžusių į šalį po kovų Irake ir

RC\1085704LT.doc

PE576.505v01-00 }
 PE576.530v01-00 }
 PE576.531v01-00 }
 PE576.538v01-00 }
 PE576.539v01-00 } RC1

Sirijoje; kadangi šie grįžę teroristai su kartu su jais atvykusiais džihadistais iš kitų šalių 2014 m. lapkričio mėn. užėmė į rytus nuo Bengazio esantį Dernos miestą ir paskelbė ištikimybę grupuotei „Daesh“; kadangi nuo to laiko šios jų sąjungininkų pajėgos vykdo aktyvius veiksmus visoje pakrantėje nuo Dernos iki Tripolio, įskaitant Baydą, Bengazį, Aždabiją, Abugreiną ir Misratą, visiškai kontroliuoja teritoriją daugiau nei 200 km spinduliu aplink Sirtą ir į vakarus nuo Tripolio, netoli sienos su Tunisu turi apmokymų bazę; kadangi grupuotė „Daesh“ pradėjo vykdyti teroro kampaniją vietoje vykdydama nukirsdinimus, sušaudymus ir sprogdinimus ir plečia savo teritoriją, užėmė kelių kontrolę ir gali trikdyti jungtis tarp šalies rytų ir vakarų;

- H. kadangi Libijoje grupuotės „Daesh“ pajėgos tapo didžiausios už Viduriniųjų Rytų ribų ir šalis yra pagrindinis tos grupuotės pajėgų centras pietinėje Viduržemio jūros pakrantėje, dėl teroristinių aktų keliantis didžiulį pavojų kaimyninėms šalims Sahelyje ir Sacharoje, taip pat Europai;
- I. kadangi grupuotė „Daesh“ rengia didelius išpuolius prieš pagrindinius naftos įrenginius Libijoje, siekdama gauti daugiau finansavimo šaltinių ir nuo 2016 m. sausio 4 d. kontroliuoja didžiulius naftos gavybos įrenginius al-Sidroje, Ras Lanufe ir Marsa al Bregoje šalies rytuose, taip gadindama pagrindinę infrastruktūrą, kuria paremti Libijos ekonominiai ištekliai, ir trukdydama gauti šalies atstatymui labai svarbių pajamų;
- J. kadangi nuo tada, kai paniro į anarchiją, Libijoje dar labiau suintensyvėjo prekyba žmonėmis, juos gabenant prie Europos pietinių sienų; kadangi Libijoje yra šimtai tūkstančių įvairių tautybių migrantų ir prieglobsčio prašytojų, kurių daugelis gyvena itin prastomis sąlygomis ir yra potencialios migrantus gabenančių asmenų aukos;
- K. kadangi žmogaus teisių padėtis šalyje toliau blogėja, ir joje savavališko sulaikymo, grobimo, neteisėto žudymo, kankinimo ir smurto prieš žurnalistus, pareigūnus, politinius veikėjus ir žmogaus teisių gynėjus veiksmai, kuriuos vykdo visos šalys, yra tragiška realybė; kadangi 2011 m. vasario 26 d. JT Saugumo Taryba kreipėsi į Tarptautinį baudžiamąjį teismą (TBT) dėl padėties Libijoje; kadangi TBT ir toliau yra kompetentingas tiriant žmogaus teisių pažeidimus šioje šalyje ir persekiojant už juos atsakingus asmenis; kadangi 2011 m. birželio 27 d. TBT išdavė arešto orderius Muammarui Gaddafiui ir Saifui Al-Islamui Gaddafiui ir kadangi likusieji įtariamieji nėra sulaikyti Teismo; kadangi Libijos valdžios institucijos primygtinai reikalavo, jog jie būtų teisiami pagal Libijos vidaus teisinę sistemą;
- L. kadangi Libijos dialogo politiniame procese dalyvavo pagrindiniai Libijos demokratizacijos proceso veikėjai, įskaitant Atstovų Rūmų, Visuotinio Nacionalinio Kongreso ir Nacionalinės pereinamojo laikotarpio tarybos narius; kadangi kiti nepriklausomi suinteresuotieji subjektai, pvz., savivaldybės tarybos, politinės partijos, genčių vadai ir moterų organizacijos, prisidėjo skatinant tikrą susitaikymą;
- M. kadangi Libijos politinio susitarimo tikslas – užtikrinti Libijos žmonių demokratines teises, visų šalių sutikimu sudaryti vyriausybę remiantis valdžių padalijimo principu ir suteikti įgaliojimus valstybės institucijoms, pvz., nacionalinės vienybės vyriausybei; kadangi, atsižvelgiant į iššūkius, su kuriais susiduria Libija, nešvaistant laiko reikia sudaryti nacionalinės vienybės vyriausybę, kuri dirbs visų Libijos žmonių naudai ir sukurs pagrindą šalies taikai, stabilumui, atkūrimui ir vystymuisi;

RC\1085704LT.doc

PE576.505v01-00 }
PE576.530v01-00 }
PE576.531v01-00 }
PE576.538v01-00 }
PE576.539v01-00 } RC1

- N. kadangi 2016 m. sausio 25 d. Libijos Atstovų Rūmai (Tobruke) atmetė JT remiamą vienybės vyriausybę, tuo pat metu patvirtindamas Libijos politinį susitarimą, kuris suteikia pagrindą politiniam perėjimui šalyje;
- O. kadangi saugi ir politiškai stabili Libija yra neišvengiamai reikalinga ne tik Libijos piliečiams, bet ir viso regiono ir Europos Sąjungos saugumui;
1. Palankiai vertina 2015 m. gruodžio 17 d. pasirašytą JT remiamą Libijos politinį susitarimą, visapusiškai remia Prezidentinę tarybą ir sveikina JT Generalinio Sekretoriaus specialųjį atstovą Martiną Koblerį už jo sunkų darbą;
  2. apgailestauja, kad Atstovų Rūmai Tobruke atmetė pirmąjį pasiūlymą dėl vieningos vyriausybės; ragina dvi pagrindines Libijos institucijas pritarti šiam pasiūlymui, kuris yra svarbus žingsnis įgyvendinant Libijos politinį susitarimą ir kuriuo siekiama eiti taikos ir stabilumo šalyje keliu bei ginti visus Libijos piliečius; ragina Atstovų Rūmus Tobruke ir jų prezidiumą veikti siekiant kompromisų ir toliau diskutuoti dėl ministrų kabineto sąrašo siekiant patvirtinti nacionalinės vienybės vyriausybę, kaip numatyta Libijos politiniame susitarime;
  3. pripažins ir remis pasiekus Libijos partijų konsensuą sudarytą nacionalinę vienybės vyriausybę kaip vienintelę teisėtą Libijos vyriausybę; pabrėžia, kad Libija pati turi valdyti politinį procesą, ir tai, kad svarbu ir toliau užtikrinti, kad jis būtų integracinio pobūdžio, taip pat konstruktyviai į jį įtraukiant genčių tarybas, teigiamą moterų dalyvavimą ir pilietinę visuomenę, taip pat naudingą politinių ir vietos veikėjų indėlį, kad būtų laiku pakeista ir priimta konstitucija, kuria būtų įtvirtinta demokratija, žmogaus teisės ir pilietinės laisvės;
  4. ragina tarptautinę bendruomenę, JT, ES, Afrikos Sąjungos ir Arabų Lygos valstybes nares būti pasirengusias paremti Libijos žmonių pastangas sėkmingai įgyvendinti susitarimą; tikisi, kad valstybės narės ir tarptautinės institucijos oficialius kontaktus palaikys tik su Libijos politinio susitarimo šalimis; ragina ES taikyti tikslines sankcijas, pvz., draudimą keliauti ir turto įšaldymą, asmenims ir organizacijoms, boikotuojančioms Libijos politinį susitarimą;
  5. apgailestauja, kad užsienio sunitų šalys kursto trečiųjų šalių vykdomą karą; ragina regionų veikėjus nesiimti veiksmų, kurie galėtų padidinti susiskaldymą ir trukdyti Libijai tapti stabilia, įtraukia ir demokratiška ir kurie galėtų destabilizuoti kaimynines šalis; patvirtina savo tvirtą įsipareigojimą užtikrinti Libijos suverenumą, teritorinį vientisumą, nacionalinę vienybę ir perėjimą prie demokratijos;
  6. smerkia grupuotės „Daesh“ įvykdytus destabilizuojančius teroristinius išpuolius prieš Libijos žmones ir naftos gavybos infrastruktūrą al-Sidroje ir Ras Lanufe ir bet kokius bandymus sutrikdyti šalies stabilizavimo procesą; ragina sukurti tarptautinę koaliciją, kuri neleistų Libijoje įsitvirtinti vis daugiau galios įgaunančiai grupuotei „Daesh“, kuri destabilizuoja šalį ir kelia pavojų ne tik kaimyninėms Sahelio ir Sacharos šalims, bet ir ES;
  7. pabrėžia, kad nepakankamai saugomos Libijos sienos ir centralizuotos politinės kontrolės stoka labai palengvina ginklų platinimą ir prekybą jais, kaip ir netrukdomą Libijos ir

RC\1085704LT.doc

PE576.505v01-00 }
PE576.530v01-00 }
PE576.531v01-00 }
PE576.538v01-00 }
PE576.539v01-00 } RC1

užsienio ginkluotų grupuočių judėjimą; yra susirūpinęs dėl Libijos konflikto šalutinio poveikio saugumui jos artimiausiose kaimyninėse šalyse, visų pirma Egipte ir Tunise, bet taip pat ir Alžyre; mano, kad ES turėtų panaudoti savo diplomatiją ir užsienio politikos priemones bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) ir kitų politikos krypčių srityse siekdama paskatinti Artimųjų Rytų ir Šiaurės Afrikos šalis imtis pozityvių veiksmų skatinant pereinamąjį procesą Libijoje;

8. mano, kad ekonomikos atsigavimas yra svarbus Libijos perėjimo prie demokratijos žingsnis; visapusiškai remia naujųjų Libijos valdžios institucijų kovą su teroristais siekiant užtikrinti reikiamą Libijos žmonių ir kritiškai svarbios ekonomikos infrastruktūros apsaugą;
9. primena itin svarbų parlamentinio aspekto vaidmenį ieškant politinio krizės sprendimo; pabrėžia, kad Europos Parlamento organai ir jo nariai gali pasidalyti su Libijos veikėjais savo institucine patirtimi siekdami padėti jiems užmegzti įtraukų politinį dialogą;
10. reiškia didelį susirūpinimą dėl Libijoje esančių migrantų, prieglobsčio prašytojų ir pabėgėlių likimo, nes jau ir taip nepakeliama šių asmenų padėtis ir toliau blogėja; prašo JT pabėgėlių agentūrą (UNHCR) intensyviau dalyvauti koordinuojant JT veiksmus; ragina ES ir jos valstybes nares veiksmingai susitvarkyti su nevaldomai didėjančiais migrantų ir pabėgėlių iš Šiaurės Afrikos, visų pirma Libijos, srautais; ragina Libijos valdžios institucijas ir karines grupuotes užtikrinti galimybes iš išorės patekti į kalinimo įstaigas, visų pirma į tas, kurios skirtos migrantams;
11. ragina Komisiją ir Europos išorės veiksmų tarnybą, kuri koordinuoja valstybių narių veiksmus Libijoje, daugiausia paramos skirti valstybės ir institucijų kūrimui ir kartu su valstybėmis narėmis, JT, NATO ir regioniniais partneriais padėti reformuoti saugumo sektorių ir sukurti nacionalinės vienybės vyriausybės kontroliuojamą veiksmingą nacionalinę armiją ir policijos pajėgas, kurios gebėtų kontroliuoti visą Libijos teritoriją ir jos vandenį ir apsaugoti jos sienas; pabrėžia, kad ES taip pat turėtų teikti prioritetą paramai Libijos teisingumo sistemos reformai, taip pat kitoms sritims, kurios labai svarbios demokratiniam valdymui;
12. pritaria EUNAVFOR MED operacijai „Sophia“ siekiant spręsti migracijos krizės ir migrantus išnaudojančių nelegaliai juos gabenančių asmenų problemą; primena, kad operacijos sėkmė yra tiesiogiai susijusi su politinio dialogo Libijoje tvarumu ir būtinybe atkurti taiką bei stabilumą šalyje; ragina sudaryti susitarimą su nacionalinės vienybės vyriausybe, pagal kurį būtų sudaromos sąlygos ES misijai vykdyti būtinas operacijas Libijos teritoriniuose vandenyse;
13. teigiamai vertina tai, kad ES jau suteikė 100 mln. eurų paketą ir kad ji yra pasirengusi nedelsiant suteikti paramą, dėl kurios prioritetų bus nutarta kartu su Libijos nacionalinės vienybės vyriausybe, kai ji bus sudaryta; ragina ES ir JT planuoti pagalbą valstybės kūrimo, saugumo ir taikos užtikrinimo srityse ir vykdant mokymus reagavimo į ekstremaliąsias situacijas ir nelaimės pajėgumų, žmogaus teisių užtikrinimo ir teisinės valstybės įgyvendinimo srityse;
14. ragina valstybes nares veikti ne atskirai, o padėti Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei parengti visapusišką strategiją koordinuojant veiksmus su

RC\1085704LT.doc

PE576.505v01-00 }
PE576.530v01-00 }
PE576.531v01-00 }
PE576.538v01-00 }
PE576.539v01-00 } RC1

UNSMIL ir Libijos valdžios institucijomis, siekiant paremti veiksmus pereinamuoju laikotarpiu ir naująją Libijos vyriausybę; mano, kad saugumo sektoriaus reforma, taip pat nusiginklavimo, demobilizacijos ir reintegracijos programos yra šalies prioritetas, ir ragina Komisiją, Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę bei valstybes nares būti pasirengusias teikti būtiną pagalbą šiose srityse, jei to paprašytų naujoji vyriausybė;

15. pabrėžia, kad svarbu, kad tarptautinė bendruomenė didintų humanitarinį finansavimą siekiant patenkinti svarbiausius per konfliktą Libijoje labai nukentėjusių žmonių poreikius; pabrėžia, kad reikia teikti finansavimą siekiant padėti humanitarinėms organizacijoms geriau įvertinti padėtį ir geriau reaguoti į poreikius vietoje; ragina valstybes nares įvykdyti savo įsipareigojimus dėl ES skubiosios pagalbos patikos fondo;
16. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Viduržemio jūros sąjungai, Arabų Valstybių Lygai, Afrikos Sąjungos tarybai ir JT Generaliniam Sekretoriui.